

สารสภาคณาจารย์และข้าราชการ

มหาวิทยาลัยราชภัฏราชนครินทร์ ฉบับไม่ประจำเดือนอะไร

Dialog

×

This page can't be displayed

- Make sure the web address <http://sp13-app01:2013> is correct.
- Look for the page with your search engine.
- Refresh the page in a few minutes.

คำขอโทษจากบรรณาธิการ

ผมต้องขอโทษประชาคมทุกท่าน สำหรับการออก
สารสภาคณาจารย์ช้า เนื่องจากในตอนแรกทีมบรรณาธิการได้
ปรึกษากันแล้ว ว่าควรงดออกสารฯในเดือนนี้ เพราะเราต้อง
คุมสอบ ตัดเกรดกรอกคะแนน รวมถึงภาระงานอื่นๆ ที่รัดตัวมาก
อย่างไรก็ดี มีหลายท่านบ่นคิดถึง ผมก็ไม่ว่าอะไรมาให้อ่าน
สารฉบับนี้จะมีทั้งหน้าหลัก หน้ารอง สารจากประธาน
รวมถึงคอลัมน์พิเศษที่เราเคยเขียน และขอให้เรียกมันว่า...
สารสภาคณาจารย์ฉบับไม่ประจำเดือนอะไร

ในขณะที่ยังเหลือหน้ากระดาษว่าง ผมขอคัดลอกการ
สนทนาไลน์ ของผมกับประธานสภาคณาจารย์มาให้อ่านได้
อ่านกันเล่นๆ

ขออภัยอีกครั้งและขอตัวไปทำงานก่อนครับ

ด้วยความเคารพทุกท่าน
อาจิณใจนาธาน อาจิณกิจ
บรรณาธิการ

นพ พี่โจ ผมมีอะไรจะถาม

นพ ถ้าคุณเป็นผู้บริหารตอนนี้คุณจะทำอะไรก่อน

อจจ ผมคิดว่าปัญหาแรกสุดตอนนี้ที่ต้องเริ่มทำเลยคือการจัดทำแผนยุทธศาสตร์ให้เป็นรูปธรรม ผมมองว่าแผนยุทธศาสตร์จะเป็นตัวขับเคลื่อนทิศทางมหาวิทยาลัยในอีก 4 ปีข้างหน้าและจะสร้างความเชื่อมั่นให้กับสังคม ประชาคม ผู้ปกครอง และนักศึกษา ในการประชุมนอกสถานที่ที่ผ่านมา ผมได้เห็นแผนยุทธศาสตร์คร่าวๆทั้งหมดแล้ว แต่ปัญหาคือแผนยุทธศาสตร์ยังไม่มีกำหนดเวลา และรายละเอียดงานที่ชัดเจน รวมไปถึงหน่วยงานที่รับผิดชอบในแต่ละยุทธศาสตร์ ผมเห็นความตั้งใจของผู้บริหารที่จะผลักดันให้มหาวิทยาลัยมีทิศทางที่ชัดเจน แต่สิ่งที่ประชาคมคาดหวังคือ เมื่อไหร่แผนยุทธศาสตร์ในแต่ละด้านจะเริ่มขับเคลื่อนและก่อตัวเป็นรูปเป็นร่างเสียที เราคงไม่ยากมีแค่แผน เห็นแต่การประชุม แต่ไม่เห็นผลงานอันจับต้องได้ และตรงนั้นผมคิดว่าช้าไม่ได้อีกแล้ว ระยะเวลาที่เสียไปครึ่งปี มันน่าจะชัดเจนในการกำหนดปฏิทินได้แล้ว ที่นี้มาดูแผนทุกยุทธศาสตร์ หลักๆจะเป็นแผนในระยะยาว แต่สิ่งที่ผมคิดว่าควรทำก่อนคือ ในระยะสั้น 3 หรือ 6 เดือนนี้ แผนตัวไหนบ้างที่จะเริ่มดำเนินการได้เลย ใครคือหน่วยงานที่รับผิดชอบ ใช้งบประมาณในการดำเนินงานเท่าไร และเมื่อถึงเวลาจะได้เห็นอะไรที่ชัดเจนบ้าง มหาวิทยาลัยต้องบริหารจัดการทั้งกำลังเงินและกำลังคนเพื่อแผนจะได้บรรลุเป้าหมายได้อย่างตรงวัตถุประสงค์มากที่สุด ซึ่งถ้าเกิดในระยะเวลาที่กำหนด การดำเนินงานไม่เป็นไปตามแผนที่ทางมหาวิทยาลัยวางไว้ จะได้มีการปรับเปลี่ยน แก้ไขได้ทันถ่วงที

นพ แล้วเงินที่ได้รับจัดสรรเป็นค่าจ้างพนักงานปีงบประมาณ 2561 จำนวน 138,262,300 บาท คุณจะบริหารอย่างไร

อจจ สำหรับเงินที่ได้รับจัดสรรเป็นค่าจ้างพนักงานปีงบประมาณ 2561 จำนวน 138,262,300 บาทนั้น ผมมองว่ามหาวิทยาลัยควรปรับฐานเงินเดือนของพนักงานให้อยู่ในเกณฑ์ที่รัฐจัดสรรมา อันนี้นอกจากจะเป็นขวัญกำลังใจของพนักงานทุกคนแล้ว ยังเป็นสิทธิที่พนักงานทุกคนควรได้รับ ผมมองว่าการให้ 1.5 หรือ 1.7 นั้นเป็นสิ่งที่ชอบธรรม ในส่วนสวัสดิการอื่นๆมหาวิทยาลัยควรจัดสรรจากเงินรายได้ ผมถือว่าอันนี้ก็อยู่ในแผนยุทธศาสตร์นะ ยุทธศาสตร์ที่บอกว่าบุคลากรทุกระดับมีสุขภาพะทั้งด้านร่างกายและจิตใจ ให้อัตราความพึงพอใจระดับความพึงพอใจบุคลากร เงินเดือนค่าจ้างกับสวัสดิการนี้ตอบโจทย์ได้เลย และอย่างเป็นรูปธรรมด้วย แล้วตรงนี้นั่นก็จะมุ่งไปสู่การสร้างวัฒนธรรมองค์กร สร้างความรักความสามัคคีที่มหาวิทยาลัยวางแผนที่แล้ว คือตอนนี้พนักงานหลายคนก็บ่นเรื่องนี้ตลอด ถามตลอดตกลงว่าเงินเดือนจะยังงี้ กองทุนจะยังงี้ สวัสดิการจะยังงี้ ผมคิดว่ามหาวิทยาลัยต้องรีบตอบคำถามแล้ว เท่าที่ผมทราบมา มหาวิทยาลัยก็ยังไม่มีความชัดเจนในเรื่องนี้มาหลายเดือน คือยังนานไประดับความพึงพอใจของบุคลากรนี่ก็จะยิ่งลดนะครับ (ฮา) ที่นี้ถ้าถามผมในแง่ของการปรับเงินเดือน สิ่งที่ผมอยากให้ทำก่อนคือการปรับฐานเงินเดือนให้ได้ 1.5 กับ 1.7 ก่อน แน่หนอนว่าบุคลากรหลายคนเมื่อปรับฐานเงินเดือนแล้วจะมีเงินเดือนเพิ่มไม่กี่บาท บางท่านหลักร้อย บางท่านหลักพันนิดๆ ซึ่งตรงนี้ดูแล้วผมคิดว่ามหาวิทยาลัยใช้เงินไม่เยอะ แต่ประเด็นที่สำคัญก็คือ ถ้าในอนาคตมหาวิทยาลัยจะต้องรับบุคลากรเพิ่มเพื่อมาพัฒนาศักยภาพของมหาวิทยาลัย ฐานเงินเดือนที่เทียบเท่ามหาวิทยาลัยอื่นนี่แหละจะเป็นตัวดึงดูดบุคคลที่มีศักยภาพมาร่วมงานกับเรา รวมถึงการป้องกันปัญหาสมองไหล แน่หนอนเมื่ออาจารย์หลายท่านได้ตำแหน่งทางวิชาการ มีข้อเสนอจากมหาวิทยาลัยอื่นที่เงินเดือนสูงกว่าเรา ผมคิดว่าเราจะเสียโอกาสอย่างมากทีเดียว มองในแง่ขององค์กร เราคงอยากได้คนเก่งๆมาร่วมงาน แต่การอยากได้คนเก่งๆ เราก็ต้องกล้าลงทุนครับ

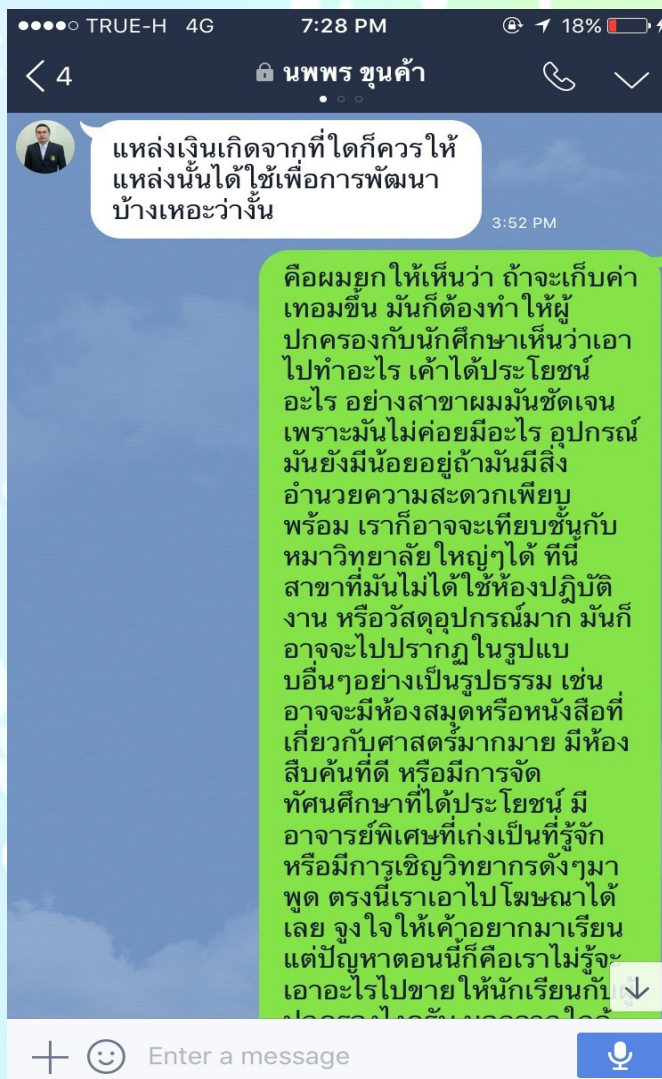
นพ แล้วเรื่องหาได้นอกจากคิดจะขึ้นค่าเทอมนักศึกษาคุณมีแนวทางยังงี้

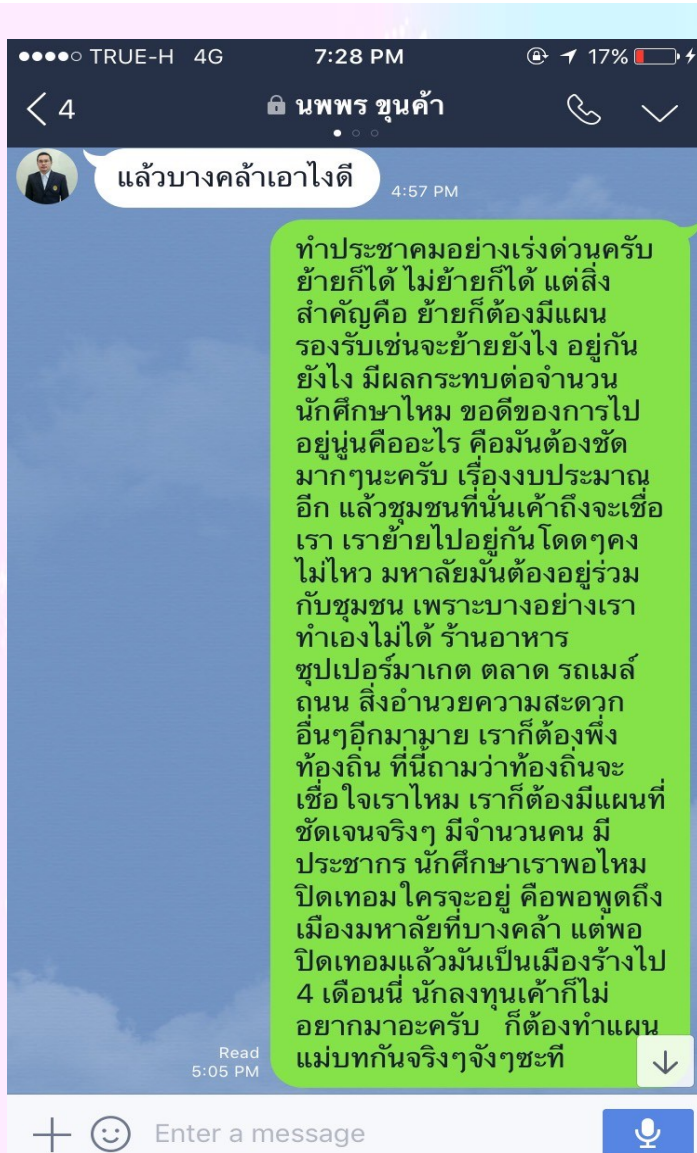
อจจ ให้พี่ตุนมาว๊ิง

555555555555555555

อจจ สำหรับเรื่องการหารายได้ของทางมหาวิทยาลัยนั้น ผมมองว่าการขึ้นค่าเทอมก็เป็นช่องทางหนึ่ง แต่มันต้องมีเหตุผลของการขึ้นค่าเทอมนะครับ แล้วเงินที่ได้จากการขึ้นค่าเทอมนี้ ก็ควรเอาไปพัฒนาสาขาวิชาให้มีศักยภาพมากยิ่งขึ้น คือเงินที่ได้มาจากนักศึกษานี้ ก็ควรเอาไปพัฒนานักศึกษา ผมยกตัวอย่าง ถ้าสาขาศิลปกรรมต้องขึ้นค่าเทอมนักศึกษา สาขา ก็ควรจะต้องมีจุดขายที่ชัดเจน เช่นเรามีห้องสตูดิโอในการฝึกปฏิบัติงานที่เพียบพร้อมนะ เรามีแล็บการถ่ายภาพที่ทันสมัยนะ เรามีห้องคอมพิวเตอร์ที่ดี มีโปรแกรมที่ทันสมัย มีเครื่องมือเครื่องมือที่ครบ เราก็เอาตรงนี้ไปขายได้ ไปโฆษณาได้ ไปเรียกจำนวนนักศึกษาเพิ่มได้ มันก็จะเห็นชัดว่าค่าเทอมที่ขึ้นเอาไปทำอะไร และมันก็เป็นการลงทุนในระยะยาวด้วย ผมว่าลงทุนทางด้านการศึกษาอย่างงี้ก็คุ้มอยู่แล้ว แต่ยานะครับว่ามันต้องเห็นการ

เปลี่ยนแปลงของสาขาหรือหลักสูตร หรือสาธารณูปโภคพื้นฐานในมหาวิทยาลัยที่มีผลต่อนักศึกษาจริงๆ ทีนี้ถามว่าค่าเทอมนี้ มันก็คงขึ้นได้ไม่เยอะ ก็พิจารณาการกันไปตามความเหมาะสม แต่สิ่งที่มหาวิทยาลัยต้องมองอีกข้อหนึ่งคือ รายได้อื่นๆจะเกิดได้อย่างไร พื้นที่ในเมืองตอนนี้เรามีตึกที่ไม่ใช้งานก็เยอะ มีพื้นที่ว่างเท่าไร เราจะให้เอกชนเช่าได้ไหม เก็บรายได้จากเอกชน หรือแม้กระทั่งโรงแรมนี้ เรามีตั้งหลายห้อง แต่ไม่มีคนมาพักเลย ไม่ใช่เราไม่มีรายได้อย่างเดียวนะครับ แต่เรากำลังสูญเสียรายจ่ายด้วย ทั้งค่าปรับปรุง ค่าดูแล ค่าการจัดการ พื้นที่แบบนี้ควรจะเป็นตัวทำเงินให้กับมหาวิทยาลัยเลย อันนี้ไม่นับรวมห้องประชุม สนามกีฬา โรงแรมที่บางคล้า แค่นี้ถ้าลองเขียนแผนมาเลยว่า ในแต่ละเดือนเราอยากมีรายได้เข้ามาเท่าไรแล้วหาคนมาบริหาร แบ่งรายได้จากเอกชน หรือนักบริหารมืออาชีพ ผมว่าทำเงินได้ไม่น้อย ส่วนอื่นๆเช่นการเปิดหลักสูตรระยะสั้น อบรมวิชาชีพต่างๆก็น่าสนใจ มหาวิทยาลัยแห่งเดียวในจังหวัดมันน่าจะเป็นศูนย์กลางของเรื่องเหล่านี้ แต่มหาวิทยาลัยก็ต้องลงทุนก่อน ทั้งเรื่องสถานที่ ทั้งเรื่องทรัพยากร ทั้งเรื่องคุณภาพการให้บริการ มันถึงจะได้รับความน่าเชื่อถือจากบุคคลภายนอก อย่างเรื่องการให้จัดโครงการบริการวิชาการเพื่อหารายได้นี้ก็ดีนะครับ แต่ละสาขาก็ช่วยกันทำ แต่มันก็ต้องมีเป้า อยากได้ยอดเท่าไร ต้องลงทุนเท่าไร มหาวิทยาลัยก็ต้องช่วยด้วย ไม่ใช่โยนโครงการไปแต่ไม่มีงบประมาณให้ดำเนินการ

อจจ พูดก็พูดครับ การหารายได้นี้ไม่ใช่งานที่อาจารย์ถนัดนะครับ ถ้าร่วมมือกับเอกชน หาคนมาแบ่งความเสี่ยงได้ ผมว่าดีกว่า ส่วนอาจารย์ก็เอาเวลาไปสอนหนังสือกัน ได้ทั้งเงิน ได้ทั้งคุณภาพการศึกษา

นพ อ้าวนี้คุณยกตัวอย่างเฉพาะสาขาคุณนี่สาขาที่นักศึกษาที่มีจำนวนมากอย่างสาขารัฐประศาสนศาสตร์ละ

อจจ คือผมยกให้เห็นว่า ถ้าจะเก็บค่าเทอมขึ้น มันก็ต้องทำให้ผู้ปกครองกับนักศึกษาเห็นว่าเอาไปทำอะไร เค้าได้ประโยชน์อะไร อย่างสาขาผมมันชัดเจน เพราะมันไม่ค่อยมีอะไร อุปกรณ์มันยังมีน้อยอยู่ถ้ามันมีสิ่งอำนวยความสะดวกเพียบพร้อม เราก็อาจจะเทียบชั้นกับมหาวิทยาลัยใหญ่ๆ ได้ ที่นี้สาขาที่มันไม่ได้ใช้ห้องปฏิบัติการ หรือวัสดุอุปกรณ์มาก มันก็อาจจะไปปรากฏในรูปแบบอื่นๆ อย่างเป็นรูปธรรม เช่นอาจจะมีห้องสมุดหรือหนังสือที่เกี่ยวกับศาสตร์มากมาย มีห้องสืบค้นที่ดี หรือมีการจัดทัศนศึกษาที่ได้ประโยชน์ มีอาจารย์พิเศษที่เก่งเป็น

ที่รู้จัก หรือมีการเชิญวิทยากรดังๆ มาพูด ตรงนี้เราเอาไปโฆษณาได้เลย จูงใจให้เค้าอยากมาเรียน แต่ปัญหาตอนนี้ก็คือเราไม่รู้จะเอาอะไรไปขายให้นักเรียนกับผู้ปกครองใจครับ นอกจากใกล้บ้านกับค่าเทอมถูก คือจะทำการตลาด หาเงินเพิ่ม หาคนเพิ่ม มันต้องกล้าพูดอย่างเต็มปาก ว่าเรามีดีอะไร

นพ แหล่งเงินเกิดจากที่ใดก็ควรให้แหล่งนั้นได้ใช้เพื่อการพัฒนาบ้างเหอะว่าน

นพ โรงแรมของมหาวิทยาลัยมันควรทำยังไง

อจจ สำหรับโรงแรมของมหาวิทยาลัยนี่ขอตอบสั้นๆ เลยนะครับ ถ้ามันไม่ทำรายได้เท่าที่ควรจะเป็น หรือมีแต่รายจ่ายเพิ่มขึ้นนี่ อาจจะต้องทบทวนตัวเองแล้ว ผมมีสองคำแนะนำ ถ้าไม่หาคนเก่งๆ มาทำให้ทำเป็นหอพักอาจารย์ไปเลย เป็นสวัสดิการไปเลยครับ ง่ายดี

อจจ แต่เอาเข้าจริงมันควรมีรายได้ใจครับ และมันควรจะเป็นโรงแรมที่ดีด้วย เรามีสาขาการท่องเที่ยวและการโรงแรม แต่โรงแรมเราไม่ได้มาตรฐาน ไม่มีแขกพัก ไม่ทำรายได้ เราจะเอาไปสอนเด็กได้ไง เด็กฝึกงานก็จะไม่ได้อะไรจากตรงนี้เลย นั่งตบยุงกันไปวันๆ

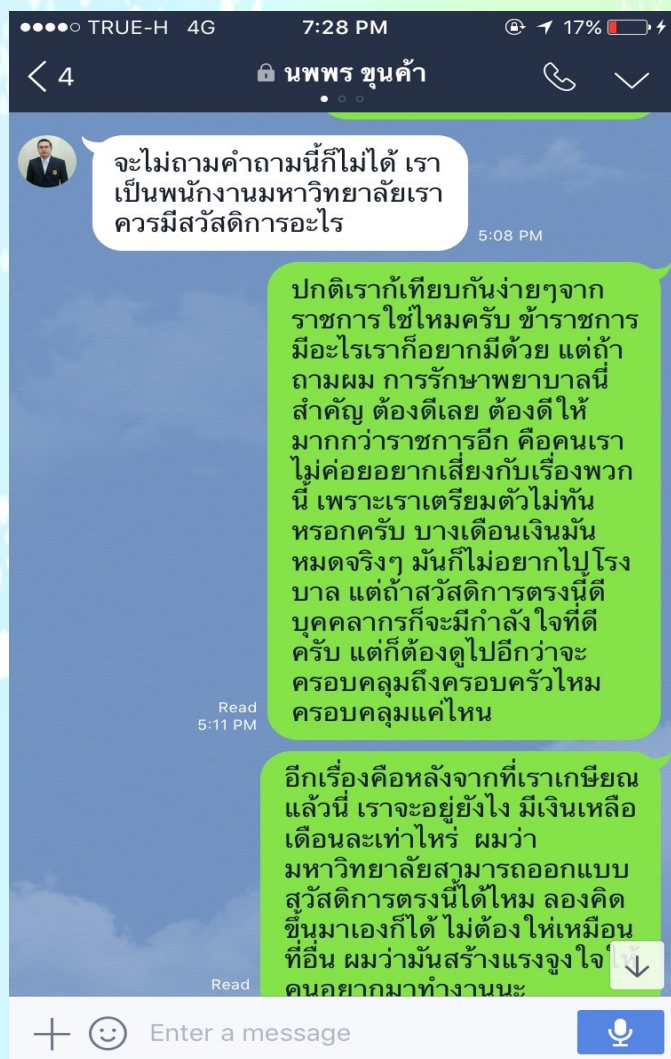
นพ นี่ถ้าให้คุณมาเป็นที่ปรึกษาการจัดเครื่องดื่มแขกคงเพิ่มขึ้นเลยเพราะเป็นเรื่องคุณถนัด 5555

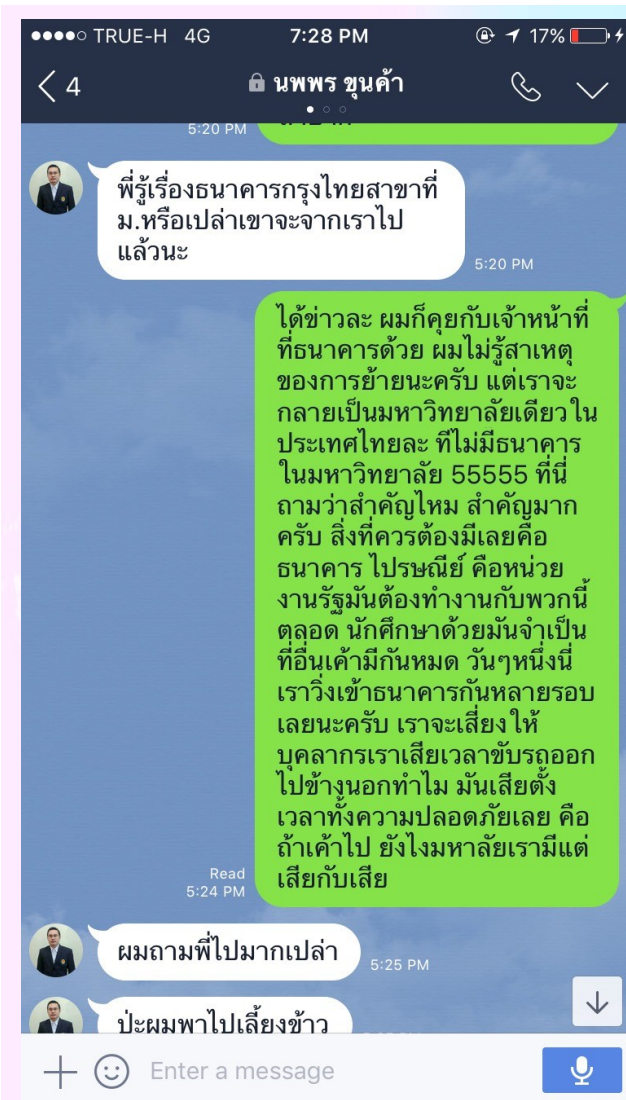
นพ เห็นในไลน์ต่างๆของม.บ.นเรื่องการสูบบุหรือนักศึกษา(รวมทั้งพี่ด้วยที่สูบ)จะทำยังไงนี้

อจจ สำหรับเรื่องนักศึกษาสูบบุหรี่ผมเห็นคนถกเถียงกันเยอะ ในฐานะที่ผมสูบนีบอกได้เลยครับ เลิกยาก ที่นี้ปัญหาคือ เราจะอยู่ร่วมกับคนที่สูบบุหรี่ได้อย่างไร ผมเข้าใจว่าตอนนี้นั้นไม่มีวิธีการจัดการ และเข้าใจว่ามหาวิทยาลัยก็ไม่ใช่ใจเรื่องนี้เท่าที่ควร คือตอนนี้นั้นที่เป็นเดือนเป็นร้อนนี้ไม่ใช่องค์การนะครับ แต่เป็นอาจารย์เพียงบางท่านบางกลุ่มที่มีความเป็นห่วงเป็นใยภาพลักษณ์มหาวิทยาลัย สุขภาพนักศึกษาและการอยู่ร่วมกัน ที่นี้ในนโยบายแบบนี้มันต้องมาจากองค์กรครับ มหาวิทยาลัยก็ต้องพูดออกมาเลยว่าเขาจะยังไง จะดำเนินการอย่างไร ใครเป็นคนดำเนินการ ถ้าให้ผมเสนอก็ควรจัดที่สูบบุหรี่ให้เป็นที่เป็นทางซะ ไม่ใช่แค่ศึกษานะครับที่สูบ เราต้องเข้าใจด้วยว่ามีบุคคลภายนอกมาใช้พื้นที่มหาวิทยาลัย มีผู้หลักผู้ใหญ่มาใช้ห้องประชุม มีบุคคลที่มาเช่าสถานที่จัดงาน มีคนอื่นๆอีกมากมายที่จะมาใช้พื้นที่ของเราในอนาคต ตรงนี้เราคงจะเดินไปห้ามเหมือนการห้ามนักศึกษาไม่ได้ มันควรจะหาวิธีการอยู่ร่วมกันมากกว่า ผมว่าเราต้องสร้างวัฒนธรรมครับ ไม่ใช่ผลักให้คนสูบบุหรี่ไปเป็นศัตรู นี่ใจครับ นโยบายที่ทำได้เลย ถ้ามหาวิทยาลัยเห็นว่ามันเวิร์ค อีกไม่เกินอาทิตย์เดียวเราก็สามารถจัดทำโซนสูบบุหรี่แล้ว เป็นรูปธรรมจะตายครับ ไม่ต้องเถียงกันว่าเขาจะเอาไงดีๆเหมือนที่ผ่านมา

นพ พี่เห็นการจัดอันดับมหาวิทยาลัยใหม่ครับ

อจจ ผมขอพูดในส่วนตัวความเห็นผมด้วยแล้วกัน เราอยู่ในอันดับท้ายๆตารางเลยนะครับเรื่องการสอนกับการทำวิจัยนี้ จริงๆผมก็ไม่รู้หรอกนะครับว่าเค้าจัดอันดับจากอะไร วัดจากอะไร แต่ผู้บริหารมหาวิทยาลัยนี้น่าจะต้องรู้ ว่าเวลาเค้าประเมินเราเนี่ยเค้าประเมินจากอะไรบ้าง ที่นี้สองประเด็นนี้แหละครับที่ควรเป็นยุทธศาสตร์เร่งด่วนที่ควรถูกแก้ไขก่อนเลย ทำเรื่องที่มีต้นทุนชีวิตออกมาแล้วให้มันเห็นผลโดยไวนี้ ผมว่าประชาคมสุขภาพนี้ บุคลากรสุขภาพนี้แล้วมันก็เป็นผลงานที่ทีมบริหารเอาไปคุยต่อได้เรื่อยๆเลย อย่างเวลาเค้าจัดงานวิจัยนี้ทำไมเปอร์เซ็นต์เราน้อย เพราะอะไร ก็ต้องรีบหาวิธีเลยครับ อย่างปีงบประมาณใหม่ที่มาถึงนี้รีบจัดสรรไปดำเนินการตรงนี้ก่อน ส่วนเรื่องการเรียนการสอนผมพูดมาหลายปี การเรียนการสอนนี้ไม่ต้องคิดอะไรมากเลย ครับ ทำให้ได้มาตรฐานก็พอ ทั้งตัวผู้สอน งานวิจัย งานวิชาการของผู้สอน ตัวระบบการตัดเกรด สิ่งอำนวยความสะดวก ขอให้ได้มาตรฐานก่อนเถอะครับ เดี่ยวคุณภาพตามมาเอง

อจจ ผมลองถามความเห็นคุณบ้างดีกว่า เรื่องอันดับมหาวิทยาลัย

นพ ผมมองว่าสิ่งที่สำคัญที่สุดและเป็นหน้าที่หลักของมหาวิทยาลัยคือผลิตบัณฑิตให้มีคุณภาพ การปรับปรุงห้องเรียนให้มีมาตรฐาน อุปกรณ์การเรียนที่ครบครันตามศาสตร์ต่างๆ การสอนของอาจารย์ให้มีคุณภาพและถูกต้องตามเนื้อหาในหลักวิชาและอาจารย์ท่านไหนที่ได้รับการสะท้อนจากนักศึกษาถึงคุณภาพการสอนมหาวิทยาลัยต้องมีมาตรการในการดำเนินการ มีการวัดผลการเรียนที่เป็นมาตรฐาน การบริการนักศึกษาที่ดี มีกิจกรรมที่เป็นกิจกรรมเพื่อส่งเสริมการเรียนรู้จริงๆ รวมทั้งดูแลลูกศิษย์ของเมื่อจบเขาจบไปแล้ว เพื่อส่งเสริมให้เขามีงานทำตามสาขาที่เรียน เช่น จัดติวสอบเข้าทำงานให้ ติวสอบแข่งขันต่างๆ ให้ เพราะถ้ามหาวิทยาลัยไม่สามารถผลิตบัณฑิตให้มีคุณภาพได้ก็อย่าไปคิดจะทำอย่างอื่นเลย ครับ

อจจ ที่ผมพูดเรื่องค่าเทอม การหารายได้นี้ อยากจะย้ำจุดที่สำคัญจริงๆ นะครับ ว่ารายได้มาจากตรงไหน ก็เอาไปจ่ายตรงนั้น รายรับมาจากอะไร ก็เอาไปลงทุนตรงนั้น ทุกหมวดหมู่

ของเงินนั้นแหละครับ อันนี้มันก็จะรวมไปถึงเงินเดือนพนักงานที่ถูกจัดสรรมาจากงบประมาณแผ่นดินที่ผมพูดไปแต่แรกนั่นด้วย ใช้จ่ายเงินให้ถูกกระเป๋านี้จะแก้ปัญหามหาวิทยาลัยได้หลายเรื่องเลยครับ รวมถึงเรื่องที่คุณไม่ถามผมด้วย ฮ่าๆ

นพ คุณเดินไปเดินมาใน ม.คนถามเรื่องไรคุณมากที่สุด

อจจ เงินเดือนครับ 55555

นพ คุณว่าผู้บริหารอ่านสารเราอยู่ไหม

อจจ ผมว่าน่าจะอ่านนะครับ ถ้าท่านไม่ยุ่งจนเกินไป 55555

นพ อ่านแล้วนำไปเป็นแนวทางบริหารคงดีนะ 555

อจจ 5555 เอาเข้าจริงผมก็ไม่รู้จะครับว่าสิ่งที่เสนอไปจะนำไปใช้ได้ไหม ผู้บริหารอาจจะมึนวิธีที่ดีกว่า แต่ถ้ามันเกิดการถกเถียงกันแล้วมีช่องทางแก้ปัญหาให้เลือกมากขึ้น มันก็น่าจะแก้ปัญหาได้ตรงจุดกว่าครับ

นพ เสนอไปเรื่อยๆ นะดีแล้วว่ะแต่คุณทำ ผศ.ยังนี่เดี๋ยวนี้อายุ 62 เขาเลิกจ้างนะ

อจจ ฮ่าๆๆๆ ก็มันแต่นั่งทำสารนี่ไงครับ เลยไม่มีเวลาทำ ผศ. 55555

อจจ อันที่จริงผมว่ามหาวิทยาลัยก็กำลังดำเนินการตรงนี้อยู่แหละครับ เห็นกระตุ้นให้อาจารย์ทำตำแหน่งทางวิชาการอยู่ ประเด็นนี้น่าสนใจมากเลยนะครับ ถ้าเกิดมหาวิทยาลัยมีแผนกับการอำนวยความสะดวกที่ดีนี้ ผมว่าปีๆหนึ่งเราน่าจะได้ตำแหน่งทางวิชาการเพิ่มอีกเยอะ ยกตัวอย่างนะครับ มหาวิทยาลัยอาจจะมีโครงการเข้าสู่ตำแหน่งทางวิชาการ โครงการที่วัดผลได้จริงๆนะครับ ไม่ใช่การจัดอบรมครั้งสองครั้ง ปีนี้มหาวิทยาลัยอาจจะตั้งเป้า คณะละ 10 คน เอรายชื่อมาเลยใครอยากเข้าร่วมโครงการบ้าง มีวิจัยวิจัย มีเอกสารประกอบการสอนใหม่ นับคนที่มาก่อนแล้วช่วยกันผลักดัน ทำปฏิทินออกมาแต่ละเดือนต้องทำอะไรบ้าง ส่งอะไรบ้าง มีคนมาช่วยอ่านงานแก้ไขงานก่อนไหม อะไรแบบนี้ ผมว่าถ้ามันมีการอำนวยความสะดวกที่ดี ปีละ 20 คนนี้ไม่น่าพลาด

นพ ว่าแต่ได้แล้วเงินประจำตำแหน่งทางวิชาการต้องเอาจากเงิน ม. นะเงินกองทุนพนักงานเอาไว้จ่ายเงินเดือน...(สง.ไม่ได้กล่าวไว้)

อจจ ก็นี่ไงครับการลงทุน คือพอมี ผศ. มี รศ. มีตำแหน่งทางวิชาการมากขึ้น มหาวิทยาลัยก็มีอันดับที่ดีขึ้น มีคนเก่งๆมากขึ้น คุณก็เอาตรงนี้ไปเป็นจุดขายสิครับ ขายได้แล้วก็ไปหาวิธีเพิ่มหัวนักศึกษาด้วย ก็ มีรายได้เข้ามหาวิทยาลัยแล้ว ตำแหน่งทางวิชาการนี้เรามีเพื่อให้คุณภาพการศึกษามั่นตินะครับ ไม่ได้มีไว้นับจำนวน

อจจ คือถ้าคิดว่าเงินที่ต้องจ่ายกับตำแหน่งพวกนี้นั้นมันจ่ายไปเพื่ออะไร การมีตำแหน่งพวกนี้นั้นมีเพื่ออะไร เราก็ไปหารายได้จากตรงนั้นมาจ่าย

นพ แล้วบางคล้าเอาไงดี

อจจ ทำประชาคมอย่างเร่งด่วนครับ ย้ายก็ได้ ไม่ย้ายก็ได้ แต่สิ่งสำคัญคือ ย้ายก็ต้องมีแผนรองรับ เช่นจะย้ายยังไป อยู่กันยังไป มีผลกระทบต่อจำนวนนักศึกษาไหม ข้อดีของการไปอยู่นั้นคืออะไร คือมันต้องชัดมากนะครับ เรื่องงบประมาณอีก แล้วชุมชนที่นั่นเค้าถึงจะเชื่อเรา เราย้ายไปอยู่กันโดดๆคงไม่ไหว มหาวิทยาลัยมันต้องอยู่ร่วมกับชุมชน เพราะบางอย่างเราทำเองไม่ได้ ร้านอาหาร ซูเปอร์มาเก็ต ตลาด รถเมล์ ถนน สิ่งอำนวยความสะดวกอื่นๆอีกมากมาย เราก็ต้องฟังท้องถิ่น ที่นี้ถามว่าท้องถิ่นจะเชื่อใจเราไหม เราก็ต้องมีแผนที่ชัดเจนจริงๆ มีจำนวนคน มีประชากร นักศึกษาเราพอไหม ปิดเทอมใครจะอยู่ คือพอพูดถึงเมืองมหาชัยที่บางคล้า แต่พอปิดเทอมแล้วมันเป็นเมืองร้างไป 4 เดือนนี้ นักลงทุนเค้าก็ไม่อยากมา ะครับ ก็ต้องทำแผนแม่บทกันจริงๆจ๊ะจ๊ะจ๊ะ

อจจ ที่นี้ถ้าย้ายหรือไม่ย้ายนี้มันไม่ค่อยใช่ปัญหาสำหรับผมนะ ปัญหาคือเราจะใช้พื้นที่อย่างไรให้คุ้มค่ามากกว่า เรามีที่ดินเยอะ ที่ในเมืองก็ทำเลดี ทำอะไรเราจะหารายได้ ใช้ให้เกิดประโยชน์ สร้างองค์ความรู้ บริการชุมชนได้มากกว่า

นพ จะไม่ถามคำถามนี้ก็ได้ เราเป็นพนักงานมหาวิทยาลัยเราควรมีสวัสดิการอะไร

อจจ ปกติเราก็เทียบกันง่าย ๆ จากราชการใช้ไหมครับ ข้าราชการมีอะไรเราก็อยากมีด้วย แต่ถ้าถามผม การรักษาพยาบาลนี้สำคัญ ต้องดีเลย ต้องดีให้มากกว่าราชการอีก คือคนเราไม่ค่อยอยากเสี่ยงกับเรื่องพวกนี้ เพราะเราเตรียมตัวไม่ทันหรอกครับ บางเดือนเงินมันหมดจริงๆ มันก็ไม่อยากไปโรงพยาบาล แต่ถ้าสวัสดิการตรงนี้ดี บุคลากรก็จะมีกำลังใจที่ดีครับ แต่ก็ต้องดูไปอีกว่าจะครอบคลุมถึงครอบครัวไหม ครอบคลุมแค่ไหน

อีกเรื่องคือหลังจากที่เราเกษียณแล้วนี่ เราจะอยู่ยังไง มีเงินเหลือเดือนละเท่าไร? ผมว่ามหาวิทยาลัยสามารถออกแบบสวัสดิการตรงนี้ได้ไหม ลองคิดขึ้นมาเองก็ได้ ไม่ต้องให้เหมือนที่อื่น ผมว่ามันสร้างแรงจูงใจให้คนอยากมาทำงานนะ

อจจ คือถ้าจะให้พูดง่ายๆ ตอนที่ทำงานอยู่จะดูแลยังไง ตอนที่เลิกทำงานแล้วจะดูแลยังไง มันต้องทำให้น่าสนใจ ดึงดูดคน เอาคนเก่งๆเข้ามา คิดให้เป็นเป็นการลงทุนซะ แล้วพอคุณลงทุนไป คุณก็ใช้ทรัพยากรให้คุ้มค่า รายได้มหาศาลเยอะคุณก็เพิ่มสวัสดิการเข้าไปอีก ผมว่าน่าสนใจนะ ส่วนสวัสดิการควรจะมีอะไรบ้าง พื้นฐานก็อย่างมีๆกันมานั้นแหละครับ รักษาพยาบาล กองทุนสำรองเลี้ยงชีพ ค่าเล่าเรียนบุตร ฯลฯ

นพ สงสัยต้องให้พนักงานมหาวิทยาลัยเป็นอธิการล่ะครับแบบนี้55

อจจ 55555 ไม่ต้องเป็นก็ได้ครับ แต่ผู้บริหารควรจะมีมองในฐานะการสร้างองค์กรครับ อยากพัฒนาองค์กรก็ต้องลงทุน พอลงทุนเสร็จเราก็ใช้ทรัพยากรได้ ทรัพยากรขาดเราก็หาเพิ่ม ตรงไหนพังเราก็ซ่อมแซม แต่อย่าชี้เหนี่ยวกับการลงทุน คุณลงทุนเยอะโอกาสทำกำไรก็เยอะ ลงทุนน้อยมันก็ขยายตัวลำบาก

นพ ที่รู้เรื่องธนาคารกรุงไทยสาขาที่ ม.หรือเปล่าเขาจะจากเราไปแล้วนะ

อจจ ได้ข่าวละ ผมก็คุยกับเจ้าหน้าที่ที่ธนาคารด้วย ผมไม่รู้สาเหตุของการย้ายนะครับ แต่เราจะกลายเป็นมหาวิทยาลัยเดียวในประเทศไทยละ ที่ไม่มีธนาคารในมหาวิทยาลัย 55555 ที่นี้ถามว่าสำคัญไหม สำคัญมากครับ สิ่งที่เราต้องมีเลยคือ ธนาคาร ไปรษณีย์ คือหน่วยงานรัฐมันต้องทำงานกับพวกนี้ตลอด นักศึกษาด้วยมันจำเป็น ที่อื่นเค้ามีกันหมด วันๆหนึ่งเราวิ่งเข้าธนาคารกันหลายรอบเลยนะครับ เราจะเสี่ยงให้บุคลากรเราเสียเวลาขับรถออกไปข้างนอกทำไม มันเสียทั้งเวลาทั้งความปลอดภัยเลย คือถ้าเค้าไป ยังไงมหาวิทยาลัยเรามีแต่เสียกับเสีย

นพ ผมถามพี่ไปมากเปล่า

อจจ ผมก็เห็นคุณถามทุกวัน

นพ ปะ ผมพาไปเลี้ยงข้าว

อจจ ที่ไหน

นพ โรงแรมของ ม.ใจ555

อจจ ฮ่าๆๆๆ เมื่อก่อนผมเคยเป็นลูกค้าชาวผัดน้ำพริกลงเรือของโรงแรมนะครับ กินเกือบทุกเที่ยง น่าเสียดายปิดไปแล้ว อาหารดี ราคาไม่แพง เสียตายจริงๆไม่มีการโปรโมท แม้กระทั่งคนในมหาวิทยาลัยยังไม่ค่อยรู้เลยครับ อันนี้ก็น่าเสียดาย อาหารนี่เป็นสิ่งที่คนต้องกินทุกวัน มันมีรายได้แน่ๆ ถ้าบริหารดีๆ บุคลากร อาจารย์ นักศึกษาก็มีร้านดีๆให้กินบ้าง แยกไปใครมาก็ได้รับรองที่โรงแรมของมอ ไม่ต้องซีโมเตอร์ไซค์ออกไปกินข้างนอก

นพ ก็เชียร์ยนต์ไปสิครับ

อจจ 5555

อจจ มีอะไรจะถามอีกไหม ผมไปหาที่
แอปสบูบู้หรีก่อน เดี่ยวมาตอบ

นพ สิบให้ถูกที่นะครับ

อจจ นี่ไยยังต้องแอปอยู่ มันไม่มีที่ให้สบู

นพ บอกหลายครั้งแล้วต้องจัดโซน

นพ สุดท้ายล่ะพี่

อจจ ร้านไหน

นพ พี่เป็นเด็กกิจกรรม เราจะพัฒนา
กิจกรรม ม.ยังงี้ดี ถ้าพี่ตอบดีผมจะไปทำ
กิจกรรม555

อจจ มันต้องทบทวนนะ การจัดกิจกรรม
นี้ ทุกวันนี้เราจัดกิจกรรมโดยการเกณฑ์
นักศึกษาเข้า ผมว่าไม่มีพัฒนาอะไร มันได้
แต่จำนวนคน ผมว่าต้องสนับสนุนให้ทาง
สาขาจัดกิจกรรม เพราะมันจะตรงกับสิ่งที่
นักศึกษาสนใจมากที่สุด สองคือต้องให้
นักศึกษาคิดกิจกรรมขึ้นมาเอง จะใหญ่จะ
เล็กอย่าไปซีเรียสมาก แต่ต้องเอาไปนับกิน
กรรมให้เค้าได้ ดูกันเชิงคุณภาพเอา แบบนี้
มันจะสร้างฐานนักกิจกรรมได้มากขึ้น
สร้างสำนึกให้นักศึกษามากขึ้น
ผมยกตัวอย่างนะ ทุกวันนี้เรานับการ
ทำกิจกรรมของเด็กจากการไหว้ครูบ้าง
ปฐมนิเทศบ้าง การทำบุญบ้าง แบบนี้มันไม่
เรียกว่ากิจกรรมครับ มันเรียกพิธีกรรม

นพ ผมว่าพอแล้วเนาะยาวไปกลัวนี้เดี๋ยวจะมีคนโทรตาม5555

อจจ ฮ่าๆๆๆ ครับๆ ไปกินข้าวกันดีกว่า

นพ ปะ

อจจ ปะ

หมายเหตุ ข้อความทั้งหมดถูกคัดลอกมาจากการสนทนาในไลน์ อาจมีคำแสดง
หรือภาษาวัยรุ่นบ้าง ต้องขออภัยมานะที่นี้

ภาพเล่าเรื่อง

ภาพเล่าเรื่องวันนี้...

มีรูปหลากหลายที่ ไนมหาวิทยาลัย
ทั้งในเมือง บางคล้า และ รร.สาธิต
รวมถึงสภาพห้องเรียนระดับมหาวิทยาลัย
ถามว่า.... เห็นภาพขนาดนี้
ท่านผู้บริหารอย่ามัว...แต่หาทาง
นั่งรถไฟความเร็วสูงอยู่ครับ
รีบดำเนินการจัดการภายในมหาวิทยาลัย
ก่อนครับเจ้านาย...

คณะกรรมการสภาคณาจารย์และข้าราชการเข้าร่วมโครงการ
ประชุมสภามหาวิทยาลัยราชภัฏราชนครินทร์ร่วมกับคณะกรรมการบริหาร
มหาวิทยาลัยราชภัฏราชนครินทร์ รองคณบดี รองผู้อำนวยการสถาบัน
สำนัก ศูนย์ และสภาคณาจารย์และข้าราชการ
และทบทวนกฎหมายมหาวิทยาลัยราชภัฏราชนครินทร์
ระหว่างวันที่ ๑๖-๑๗ กันยายน ๒๕๖๐
ณ เดอะรีเจ้นท์ ซาเลต์ รีเจ้นท์ บีช ชะอำ จังหวัดเพชรบุรี

สภาคณาจารย์และข้าราชการ มอบของที่ระลึกแก่ผู้เกษียณอายุราชการ
ในงาน “เกษียณอายุ 60” วันพุธที่ 27 กันยายน 2560
ณ ห้องโศภนรินทร์ ชั้น 2 อาคารเรียนรวมและอำนวยการ

เจ้าของ

ที่ปรึกษา

บรรณาธิการ

กองบรรณาธิการ

สภาคณาจารย์และข้าราชการ มหาวิทยาลัยราชภัฏราชบุรี

อาจารย์นพพร ชุนคำ อาจารย์รัชฎาพร วงษ์โสพนากุล

อาจารย์อาจิณโณนาธาน อาจิณกิจ

อาจารย์สิทธิศักดิ์ อรรถนันทน์ อาจารย์ชเนพล สิงห์สุข อาจารย์กิตติวงศ์ สาสวด

อาจารย์วรุตม์ กิจเจริญ อาจารย์สรารุณ อิศรานุวัฒน์ อาจารย์วีระสิทธิ์ สุขสมชิต

อาจารย์ณัฐทิ ปิ่นทอง นายกิตติพงษ์ ทับพวง นายประภาส มาตะมัน นายโกเมศ กุลอุดมโกคากุล

นางพรพรรณ ดอนพนัส จ.ส.ต.ธนากร ทองกล่อม นายชาญชัย ศิริงาม นางสาวลิปภา สุขโขใจดี